

Αριστερό Μνημόνιο Νο3: Φωτιές άναψαν στους κόλπους των αμπελουργώ ν (sic), οι προτάσεις του ΟΟΣΑ που φαίνεται ότι υιοθετούνται από την Κυβέρνηση, για κατάργηση της διακίνησης «χύμα τσίπουρου», που παράγουν οι αμβυκούχοι (καζανάδες). Ο ΟΟΣΑ επικαλείται ότι έτσι θα υπάρξει αντιμετώπιση του λαθρεμπορίου και ενίσχυση του ανταγωνισμού στους κλάδους των ποτώ ν. Οι ίδιοι ωστόσο οι αμπελουργοί υποστηρίζουν ότι «αυτό είναι το τυράκι» για να αφανιστεί η αμπελουργία!

Είναι όμως έτσι ή είναι ακόμα μια φορά η αντίσταση των **μαφιόζικων συντεχνιών ν** που κρατούν την χώρα σε

ομηρία υπανάπτυξης

;

Η παραγωγή και διακίνηση του «χύμα τσίπουρου» στην χώρα μας βασίζεται στο καθεστώς της λεγόμενης «άδειας διήμερης απόσταξης» ή επί το λαϊκότερο η λειτουργία του παραδοσιακού «καζαναριού». Το καθεστώς αυτό που βασίζεται σε μια παράδοση -που προ πολλού έχει παρέλθει- σύμφωνα με την οποία σε κάθε χωριό τα λεγόμενα «καζαναριά» αποτελούσαν το μέσο απόσταξης των στέμφυλων σταφυλής για να εξασφαλίζεται η παραγωγή «τσίπουρου» για τα αγροτικά νοικοκυριά. Σήμερα σύμφωνα με το καθεστώς αυτό οι αμπελουργοί έχουν το δικαίωμα να αποστάζουν την δική τους παραγωγή στέμφυλων, τόσο για δική τους χρήση όσο και για διάθεση σε τρίτους χωρίς την καταβολή του υπερογκού Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης

– πληρώνουν μόνο ένα συμβολικό ποσό 0,59 Ευρώ ανά λίτρο, όταν ο αντίστοιχος Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης και το ΦΠΑ σε νόμιμα παραχθέντα και φορολογημένα τσίπουρα / τσικουδιά

είναι περίπου δεκαπλάσιος

. Ως συνήθως είθισται στην χώρα μας, όπου φαίνεται τίποτα να μην αλλάζει με την παρέλκυση των αιώνων, με το ισχύον σύστημα ένας αμβυκούχος – αμπελουργός έχει την δυνατότητα να διακινήσει έως

και 365

φορές μεγαλύτερη ποσότητα αφορολόγητου αποστάγματος

από αυτήν που δικαιούται!

Οι συγκεκριμένες διατάξεις έχουν αποτελέσει αντικείμενο μαζικής και διαρκούς καταστρατήγησης, πέρα από τοπικούς και χρονικούς περιορισμούς. Έτσι, σήμερα, με κύριο κίνητρο την κερδοσκοπία, η παραγωγή μη εμφιαλωμένου τσίπουρου «διημέρων αποστάξεων» αυξάνεται με παράνομες πρακτικές. Τις περισσότερες φορές η διακίνηση γίνεται νυχτερινές ώρες, σε πορτ μπαγκάζ αυτοκινήτων, σε πλαστικά δοχεία που αναφέρουν ότι περιέχεται κρασί αντί για τσίπουρο και με χίλιες δύο άλλες επινοήσεις. Με αυτόν τον τρόπο διακινούνται πολλαπλάσιες ποσότητες από τις δηλωθείσες. Η έλλειψη αποτελεσματικών κρατικών ελέγχων σε συνδυασμό με την εξαιρετικά υψηλή φορολόγηση των εμφιαλωμένων αλκοολούχων ποτών προσφέρουν κίνητρα για την εν λόγω δραστηριότητα με αποτέλεσμα αφενός να πλήττονται ανεπανόρθωτα οι νόμιμοι παραγωγοί από υψηλό αθέμιτο ανταγωνισμό, το κράτος να χάνει εν δυνάμει έσοδα και αφετέρου οι πολίτες να καταναλώνουν αμφιβόλου ποιότητας προϊόντα.

Με άλλα λόγια: ένα μικρό προνόμιο για τους **παραδοσιακούς αγρότες παππούδες μας**, απομεινάρι μιας παράδοσης που δεν έχει πλέον λόγους ύπαρξης, έχει καταστρατηγηθεί και εκχυδαϊστεί προς όφελος μιας

μαφιόζικης μειοψηφίας

που τίποτε το ουσιαστικό δεν έχει να προσφέρει στην πλειοψηφία η οποία, ενώ την έχουν πιάσει κορόιδο, νομίζει πως είναι έξυπνη! Σε μια εποχή που η Ελλάδα «στραγγαλίζεται» και ταλαιπωρείται από ένα φαύλο κύκλο δανεισμού – εξόφλησης χρεών και αναζητά εναγωνίως νέους πόρους εσόδων, υπάρχει μια ολόκληρη στρατιά Ελλήνων, Αλβανών & Βούλγαρων λαθρεμπόρων οι οποίοι εδώ και πάρα πολλά χρόνια συνεχίζουν ακλόνητοι ένα πραγματικό πάρτι σε βάρος των κρατικών ταμείων, της Ελληνικής κοινωνίας και –κυρίως- της υγείας μας.

Ας δούμε όμως πως το διάτρητο αυτό νομικό καθεστώς που ισχύει σήμερα, επιτρέπει το όργιο του λαθρεμπορίου που επικρατεί στην Ελληνική αγορά. Πολύ απλά δεν υπάρχει η κοινωνική εκείνη πίεση που θα επιβάλλει στην κυβέρνηση να απαιτήσει από την κρατική μηχανή να κάνει σωστά τη δουλειά της. Ας μιλήσουμε, λοιπόν, για το χύμα τσίπουρο, αυτόν τον πολιτιστικό ογκόλιθο της Ελλάδας, που κανείς δεν τολμά να θίξει:

1) Είναι ένα άκρως επικίνδυνο για τη δημόσια υγεία ποτό. Δεν είναι μόνο η μεθανόλη (ξυλόπνευμα) που ενδεχομένως αυτό περιέχει και που μπορεί να σε τυφλώσει αλλά, πιο συχνά, τα διάφορα βαρέα μέταλλα και άλλες τοξικές ουσίες που περιέχει, όπως έχουν αποδείξει τουλάχιστον δύο μελέτες των πανεπιστημίων Κρήτης και Θεσσαλίας. Και όμως αφήνουμε τα παιδιά μας, απ' άκρου σ' άκρη της Ελλάδας, να μεθούν με τα δηλητήρια αυτά σαν να μη συμβαίνει τίποτα! Υπάρχουν, ανάμεσά μας αλλά και σε όλες τις γειτονικές χώρες, ανήθικα καθάρματα που συσκευάζουν και μεταφέρουν χύμα τσίπουρο μέσα σε πλαστικά μπιντόνια από φυτοφάρμακα και απορρυπαντικά. Θέλετε να πίνουμε αρσενικό και μόλυβδο; Και όχι μόνο κανείς δεν μιλάει, αλλά ξεσηκώθηκε και το ελληνικό Διαδίκτυο να στηρίξει τους εγκληματίες επειδή ο ΟΟΣΑ μάς ζητά να πατάξουμε το λαθρεμπόριο του χύμα τσίπουρου!

2) Το 85% του χύμα τσίπουρου που πωλείται στην αγορά δεν δηλώνεται. Το χύμα τσίπουρο κοστίζει στο ελληνικό δημόσιο, δηλαδή σε όλους τους φορολογούμενους πολίτες, εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ σε εισφοροδιαφυγές. Την ώρα που πασχίζουμε ως κράτος να μαζέψουμε και το τελευταίο ευρώ, διακινούνται ετησίως κάτω από τη μύτη μας πάνω από 10 εκατομμύρια λίτρα λαθραίου τσίπουρου. Δέκα εκατομμύρια λίτρα. Και λίγα λένε,

όταν η συνολική παραγωγή τσίπουρου χωρικής απόσταξης εκτιμάται στα 24 εκατ. λίτρα ποτού. Εξάλλου, επιτροπή του υπουργείου Οικονομικών έχει εκτιμήσει την παράνομη εμπορία τσίπουρου υπό το καθεστώς των «δημέρων αποστάξεων» σε 18 εκατ. λίτρα κλιμακώνοντας ακόμα περισσότερο τις ετήσιες απώλειες εσόδων για τα κρατικά ταμεία στα σχεδόν 163 εκατ. ευρώ.

3) Η ύπαρξη του χύμα τσίπουρου ενθαρρύνει την ανάπτυξη της εγκληματικότητας και της παραβατικότητας, από τους μεγάλους λαθρέμπορους της μαφίας μέχρι το περίπτερο της γειτονιάς. Όταν ο φόρος που επιβάλλεται στο χύμα τσίπουρο είναι 1,40 € ανά λίτρο καθαρής αλκοόλης και στο αντίστοιχο εμφιαλωμένο τσίπουρο είναι 12,75 € (και για τα υπόλοιπα αλκοολούχα ποτά, π.χ. ούισκι, είναι 25,50 €), αυτό από μόνο του είναι η μεγαλύτερη πρό(σ)κληση που υπάρχει για να ανθίσει η λαθρεμπορία, η οποία και ανθεί: το λαθρεμπόριο αλκοολούχων ποτών στην Ελλάδα εκτιμάται στις 8,2 εκατ. φιάλες, νούμερο που θα ζήλευε και ο Αλ Καπόνε. Είναι δε γνωστό σε όλους πως δίπλα στο εμπορικό κύκλωμα των δημέρων έχουν αναπτυχθεί ισχυρότατες και άκρως αδίστακτες συμμορίες που μεταξύ άλλων εισάγουν παράνομα μεγάλες ποσότητες οινοπνεύματος από τη γειτονική Βουλγαρία και αντιμετωπίζονται από ειδικά κλιμάκια της αστυνομίας τύπου Ράμπο.

4) Γευστικά, το χύμα τσίπουρο είναι στο 99% των περιπτώσεων μάπα. Πώς να το πούμε αλλιώς; Το χύμα τσίπουρο είναι ποιοτικά υποδεέστερο των εμφιαλωμένων. Είναι κατώτερης αξίας, είναι σχεδόν πάντα ελαττωματικό, της συμφοράς και για τα πανηγύρια. Διαμαρτυρηθείτε όσο θέλετε, αυτή είναι η αλήθεια. Σε δεκάδες επίσημες γευστικές δοκιμές, το χειρότερο εμφιαλωμένο είναι πάντα καλύτερο από το καλύτερο χύμα. Αλλά ακόμα κι αν βρείτε ένα καλό χύμα τσίπουρο, τι νόημα έχει αφού θα είναι αδύνατον να το ξαναβρείτε; Εξ ορισμού. Αξίζει, αλήθεια, να διακινδυνεύσετε την υγεία σας για λίγα ευρώ;

Στην Ελλάδα μόλις πριν από μερικές δεκαετίες λειτουργούσαν περισσότερες από 600 ποτοποιίες απλωμένες σε ολόκληρη τη χώρα, παράγοντας δεκάδες αποστάγματα τα οποία κατείχαν κυρίαρχη θέση στην Ελληνική αγορά και εξασφάλιζαν αξιόλογες εξαγωγικές επιδόσεις. Η μεγάλη «εισβολή» εισαγόμενων αποσταγμάτων από την δεκαετία του 1980, η σταδιακή μετατροπή του «εθνικού ποτού» από ούζο σε ούισκι με την αθεράπευτη ξενομανία των σύγχρονων Ελλήνων και η ύπαρξη κραυγαλέων αδυναμιών στον έλεγχο και στην διακίνηση της παραγωγής αποσταγμάτων από το πελατειακό σύστημα του πολιτικού μας προσωπικού, οδήγησαν στην αύξηση του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης Οινοπνεύματος και του Φόρου Κύκλου Εργασιών σε δυσθεώρητα ύψη –πέμπτη θέση στην Ευρώπη των 28- το οποίο με την σειρά του, οδήγησε στην ραγδαία επέκταση του λαθρεμπορίου και της νοθείας. Το αποτέλεσμα όλων αυτών είναι σήμερα ο κλάδος της Ελληνικής Ποτοποιίας και Αποσταγματοποιίας να έχει συρρικνωθεί σε λιγότερες από 200 επιχειρήσεις –το συντριπτικό τους ποσοστό είναι μικρές, οικογενειακές επιχειρήσεις- τα νοθευμένα ποτά-μπόμπες να διακινούνται ευρύτατα και η Ελληνική αγορά να έχει πλημμυρίσει από χύμα τσίπουρο και τσικουδιά δήθεν «απευθείας από τον παραγωγό» (και για τα δύο προϊόντα αναγνωρίστηκαν περιοχές Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού 110/2008) με την «ασήμαντη» όμως λεπτομέρεια ότι το 85% της ποσότητας που διακινείται χύμα αποτελεί ένα επικίνδυνο κοκτέιλ λαθρεμπορίου και νοθείας!

Αν στην απίστευτη αυτή κατάσταση προσθέσουμε ότι οι καταγεγραμμένες άδειες απόσταξης «επαναχρησιμοποιούνται» συνεχώς, ότι υπάρχει άγνωστος αριθμός παράνομων καζανιών (άμβυκες) και απροσδιόριστος όγκος εισαγωγών λαθραίου αποστάγματος, πρέπει να συμφωνήσουμε με τις εκτιμήσεις του Υπουργείου Οικονομικών που ανεβάζουν την

συνολική παραγωγή λαθραίων προϊόντων αποστάγματος σε... 24 εκατομμύρια λίτρα ετησίως!!

Η κατάσταση αυτή που για ολόκληρες δεκαετίες ταλαιπωρεί ένα σπουδαίο κλάδο της Ελληνικής οικονομίας, επεκτείνεται διαρκώς από την (επιεικώς) αδιαφορία ή ανικανότητα του Ελληνικού κράτους. Το διαχρονικό αυτό πρόβλημα μπορεί να επιλυθεί με λίγα απλά και εύκολα μέτρα:

- 1) Να καθιερωθεί μικρή, συγκεκριμένη διάρκεια ισχύος της άδειας απόσταξης που εξασφαλίζει ο αμπελουργός από το τελωνείο.
- 2) Να καθιερωθεί ακύρωση κάθε άδειας απόσταξης από αυτόν που κάνει την απόσταξη, με σαφή αναφορά ημερομηνίας, ποσότητας στέμφυλων που παρέλαβε και ποσότητας αποστάγματος που παρήγαγε.
- 3) Η φορολόγηση του αποστάγματος των αμπελουργών με συμβολικό Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης (0,59 Ευρώ/λίτρο) να περιοριστεί μόνο στην σπιτική κατανάλωση με μέγιστο όριο τα 80 λίτρα αποστάγματος ετησίως.
- 4) Να παύσει η άδεια απόσταξης να αποτελεί έγγραφο διακίνησης τσίπουρου για τον αμπελουργό ή τον αμβυκούχο. Το τσίπουρο δεν αποτελεί αγροτικό προϊόν που διακινείται χωρίς τιμολόγια και χωρίς δελτία αποστολής όπως όλα τα κανονικά αγροτικά προϊόντα. Αποτελεί μεταποιημένο προϊόν (σταφύλι που μετατρέπεται σε κρασί και στέμφυλα τα οποία στην συνέχεια αποστάζονται ώστε να προκύψει το τσίπουρο, η τσικουδιά κ.ο.κ.ε.) Αν ο αμπελουργός θέλει, πέρα από τις οικογενειακές του ανάγκες να κάνει και τον ποτοποιό πουλώντας σε τρίτους, δεν έχει παρά να εφοδιαστεί με τις αντίστοιχες άδειες και τα αντίστοιχα τιμολόγια / δελτία αποστολής. Ο δε αμβυκούχος που δεν είναι ταυτόχρονα και αμπελουργός, εισπράττει αμοιβή για κάθε απόσταξη και πρέπει να υποχρεωθεί στην έκδοση στοιχείων (τιμολόγιο / δελτίο αποστολής) σαν κάθε φορολογούμενος επιτηδευματίας που λειτουργεί στην χώρα μας.

Προσοχή!! ότι δεν ζητείται καν η απαγόρευση της χωρικής απόσταξης από το κράτος. Ζητείται, μόνο, να απαγορεύεται η πώληση των προϊόντων χωρικής απόσταξης. Κι όμως, ούτε αυτό το ελάχιστο, δεν είναι ικανό το ελληνικό κράτος-οπερέτα να εξασφαλίσει, φοβούμενο υποτίθεται τις αντιδράσεις των «μερακλήδων της παράδοσης», που μπορούν να πίνουν οτιδήποτε ...εκτός από απόσταγμα!!.

Λίγοι θυμούνται σήμερα πως μια από τις πρώτες αποφάσεις (ίσως και η πρώτη), του σοσιαλιστή Φρανσουά Μιτεράν, το 1981, ήταν να καταργήσει τα κληρονομικά δικαιώματα απόσταξης των γάλλων αμπελουργών (στη Γαλλία συνεχίζει να υπάρχει το δικαίωμα της χωρικής απόσταξης, αλλά εξαιρετικά ελεγχόμενο από το κράτος). Τι δουλειά έχουν, αλήθεια, οι αγρότες να παράγουν οινόπνευμα για τον εαυτό τους ή για άλλους; Όποιος έχει καημό να γίνει ποτοποιός, ας πάει να σπουδάσει σ' ένα ΤΕΙ (δόξα τω Θεώ έχουμε ένα σωρό), ας τρέξει να βγάλει και τις κατάλληλες άδειες, ας επενδύσει τα χρήματά του και ας παράξει τα αποστάγματά του, τα οποία θα πρέπει απαραίτητως να τυποποιήσει. Μόνον έτσι διασφαλίζονται τα συμφέροντα όλων. Γιατί λοιπόν δεχόμαστε με τόση ευκολία να πίνουν τα παιδιά μας δηλητηρία αγνώστου προέλευσης στα καπηλειά όπου συχνάζουν; Το σύστημα, μέσα στη διαστροφή του, είναι **ιδιοφυές**: Βάζει τα πολλά κορόιδα που πληρώνουν, να υπερασπίζονται τους λίγους δικτυωμένους που εισπράττουν. Τα θύματα υπερασπίζουν τους θύτες. Οι ευθύνες εκτοξεύονται οπουδήποτε εκτός από εκεί που πραγματικά υπάρχουν: στο πολιτικό σύστημα, το παλιό, το νέο, το αναπαλαιωμένο!! Η παλαιοκομματική ψηφοθηρία των Μαυρογιαλούρων που «προστατεύει» με την πολιτική της τα κυκλώματα αυτά, είναι η ίδια ακριβώς που έχει ματώσει την Ελλάδα και την έχει

σύρει εδώ που βρισκόμαστε σήμερα, χωρίς να γνωρίζει κανένα «πάτο», κανένα όριο! Γιατί το κράτος χάνει από φόρους κάθε χρόνο εκατοντάδες εκατομμυρίων Ευρώ, όταν πετσοκόβει αλύπητα μισθούς και συντάξεις; Γιατί επιτρέπει σε αδίστακτους λαθρέμπορους να οργιάζουν και να θησαυρίζουν σε βάρος του κοινωνικού συνόλου, βάζοντας σε σοβαρό κίνδυνο την δημόσια υγεία, με την «συνεργασία» βέβαια κάποιων Ελλήνων αμπελουργών που όχι μόνο τους πουλάνε για ένα κομμάτι ψωμί τις άδειες τους αλλά τους προσφέρουν και ιδανική «βιτρίνα» για πολλαπλάσιες ποσότητες επικίνδυνων και λαθραίων «αποσταγμάτων»; Αν υπάρχει αποφασιστικότητα και πολιτική βούληση η λύση του προβλήματος δεν είναι κανένας γόρδιος δεσμός. Επί ολόκληρες δεκαετίες δεν υπήρξε ούτε αποφασιστικότητα, ούτε πολιτική βούληση. Μήπως άραγε υπάρχουν σήμερα;

Πάτρας Παναγιώ της

**Υποψήφιος ευρωβουλευτής
με την ΕΛΙΑ-ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ**